

แนวทาง แบบที่ 1

อาทิตย์ที่ 5 เทศกาลธรรมดาปี A

(ข้อมูลจากหนังสือ “แนวทางการวางแผนมิสซาวันอาทิตย์” คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม)

พระเยซูเจ้าตรัสสอนให้ประชากรใหม่เป็นพยานถึงพระองค์

พระธรรมล้ำลึกพระคริสตเจ้า : พระคริสตเจ้า องค์ชีวิตและความดี

ท่าทีคริสตชน : แบ่งปันและเป็นพยาน

การดำเนินชีวิต : ทำกิจเมตตา แบ่งปัน โดยไม่หวังผลตอบแทน

บทนำ

หัวข้อของวันนี้หันมาเน้นที่ชีวิตของประชากรใหม่ในอาณาจักร ซึ่งเป็นเหมือนกับคำตอบต่อการเผย
องค์ของพระเยซูเจ้าในฐานะเป็นแสงสว่างและองค์ความรอดในอาทิตย์ที่ผ่านมา เพราะพระเยซูเจ้าทรง
เป็นความสว่างและความรอด ประชากรใหม่จึงต้องเป็น “เกลือของแผ่นดิน” เป็น “แสงสว่างส่องโลก”
เหมือนกับที่พระเยซูทรงเป็นแสงสว่างและความรอดของโลก พระเยซูคริสตเจ้าทรงประทานแนวทาง
แห่งความสุข 8 ประการ (เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา) ทำให้คริสตชนเห็นชัดเจนว่า หากแต่ละคนปฏิบัติตาม
ย่อมทำให้ตนเองเป็น “พยานถึงพระคริสตเจ้า”

ดังนั้นในวันนี้คริสตชนควรทบทวนดูตนเองว่า เราแต่ละคนได้เป็นแสงสว่างแห่งความจริงหรือไม่ หรือ
เราแต่ละคนเป็นเหมือนเกลือของความดีหรือไม่เช่นกัน

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	อสย 58:7-10	ความสว่างจะออกมาจากเจ้าตั้งรุ่งอรุณ
เพลงสดุดี	สดด 112	ความสว่างจะโผล่ขึ้นมาในความมืดเพื่อคนชอบธรรม
บทอ่านที่ 2	1 คร 2:1-5	ข้าพเจ้าประกาศหลักฐานของพระคริสตเจ้า ผู้ถูกตรึงกางเขน
พระวรสาร	มธ 5:13-16	พวกท่านเป็นความสว่างของโลก

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระคริสตเจ้าทรงมอบภารกิจแก่ศิษย์ : เกลือของแผ่นดิน แสงสว่างส่องโลก

ในพัฒนาการทางความคิดและประสบการณ์ความเชื่อของ นักบุญมัทธิว คำสอนตอนนี้ของพระเยซูเจ้า เป็นภาคผนวกหลังคำสอนเกี่ยวกับความสุขแท้จริง 8 ประการและยังเป็นบทนำก่อนคำสอนเกี่ยวกับความชอบธรรมระดับสูง สำหรับ นักบุญมัทธิว นี่เป็นเงื่อนไขอีกประการหนึ่งของศิษย์ผู้ต้องการอยู่ในพระอาณาจักรที่พระเยซูเจ้าทรงประกาศ

การเป็นเกลือของแผ่นดินและแสงสว่างส่องโลกเป็นภาพเปรียบเทียบ เพื่อบอกถึงภารกิจของศิษย์ท่ามกลางมนุษยชาติ การเป็นเกลือที่ให้รส การเป็นแสงสว่างด้วยกิจการดี เป็นภารกิจที่พระเยซูทรงสอนให้ศิษย์กระทำ เพื่อว่าผู้ใดเห็น ผู้นั้นจะได้ระลึกถึงพระบิดาเจ้าและถวายการสรรเสริญพระองค์

พระเยซูเองตรัสถึงพระองค์ว่า “ทรงเป็นแสงสว่างของโลก ” (ยน 8:12) ในพระธรรมเดิม มีการกล่าวถึงอิสราเอลว่าเป็น “แสงสว่างของประชาชาติ ” (อสย 42:6) และในลัทธิยิว แสงสว่างหมายถึงพระวิหารหรือหมายถึงธรรมบัญญัติ หรือนุศลสำคัญทางศาสนา ทำให้เห็นว่า บทบาทดังกล่าวได้ผ่านมายังศิษย์ ซึ่งเป็นประชากรใหม่ของพระเจ้า เมืองที่ นักบุญมัทธิวพูดถึงสำหรับคนสมัยนั้นคงนำผู้ฟังกลับไปยังเยรูซาเล็มอย่างไม่ต้องสงสัย ทำให้เราเห็นความหมายสำคัญของแสงสว่างของความรอดที่มาจาก “พระวาจาของพระเจ้า”

1.2 เป็นพยานถึงพระคริสต์ ด้วยการแบ่งปันชีวิต

ความหมายของการเป็นเกลือและแสงสว่างสำหรับศิษย์ปรากฏชัดเจนเมื่ออ่านเทียบกับคำสอนของประกาศกอิสยาห์ในบทอ่านที่ 1 ซึ่งชัดเจนมากถ้าอ่านในบริบทของชาวยิวที่ให้ความสำคัญกับเอกลักษณ์ของตัวเองด้วยการถือตามพิธีจารีตภายนอกของชาวยิวอย่างเคร่งครัด และถือว่าการสร้าง

วิหารใหม่ขึ้นทดแทนหลังเก่าที่ถูกทำลายเป็นเป้าหมายสูงสุดและศักดิ์สิทธิ์ที่สุด อิสยาห์กลับสอนให้เอาใจใส่กับการทำความดีต่อเพื่อนพี่น้อง ตั้งแต่การแบ่งปันอาหารให้กับผู้หิวโหย ให้ที่พักอาศัยแก่คนจน ให้เสื้อผ้าแก่ผู้ที่ไม่มี ไม่เป็นหนี้จากพี่น้อง เลิกกดขี่ข่มเหง เลิกพุดร้ายสาระ ซึ่งเมื่อทำดังนี้ อิสยาห์สอนว่า “แล้วความสว่างของเจ้าจะโผล่ขึ้นในความมืด”

การเป็นพยานถึงพระคริสตเจ้า การแสดงเอกลักษณ์ของการเป็นคริสตชนจึงไม่ได้อยู่ที่การมาวัด ไม่ได้อยู่ที่ตัวอาคาร แต่อยู่ที่กิจการดีซึ่งกระทำเพราะประสบการณ์ของความรอดที่ได้รับจากพระเจ้า พิธีขอบพระคุณเป็นประสบการณ์ของความรอด พื้นที่เรารู้สึกด้วยตัวเองครั้งแล้วครั้งเล่า แต่นี่เป็นประสบการณ์ที่ไม่ได้จบลงในตัวเอง การได้รับความรอด พื้นที่ไม่ได้เป็นพระคุณ “ส่วนตัว” แต่เป็นพระคุณที่พระเจ้าทรงเรียกศิษย์ของพระเยซูให้แพร่กระจายออกไปสู่เพื่อนพี่น้องด้วยกิจการดีที่กระทำในฐานะเป็นผลของการได้รับความรอดพื้นที่

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

การสื่อสัญลักษณ์ของพระคริสตเจ้าผู้เป็นองค์ชีวิต และความเชื่อที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในพิธีกรรม ผู้จัดเตรียมพิธีกรรมควรจัดเตรียมทั้งบุคลากรและสิ่งของจำเป็นเพื่อสื่อความหมายถึงพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าเป็นไปได้อย่างบริบูรณ์นอกวัดอาจจะมิใช่โบสถ์ หรือคำขวัญรวมทั้งการจัดพิมพ์สารวัด ได้สื่อความหมายถึง การเป็นองค์ชีวิตและความดี

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- พิธีกรกล่าว ถึงการฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณของวันนี้ว่าจะช่วยสร้างบรรยากาศของการได้เข้าไปสัมผัสกับความรอดพ้นในพระธรรมล้ำลึกปัสกาที่พระคริสตองค์ความดี ได้แบ่งปันชีวิตแก่เรา
- ควรจัดหาเทียน (แสงสว่าง) และเกลือ จัดวางในตำแหน่งเหมาะสมเพื่อสื่อความหมายของพระวาจา

ภาควจนพิธีกรรม

- เพลงตอบรับพระวาจา (เพลงสดุดี 112) ของวันนี้เป็น

การแสดงออกถึงความเข้าใจในความหมายของการเป็น
แสงสว่าง หาวิธีหรือบทเพลงที่ตอบรับพระวาจาและ
พระวรสารอย่างเหมาะสม

- **บทพระวรสาร** ระหว่างรับฟังพระวรสาร อาจจะให้ผู้ช่วยพิธีกรรม หรือกลุ่มบุคคลที่จัดเตรียมไว้ ถือเขียนที่รับจากประธาน หรือจากพระแท่นถือนไว้ในมือระหว่างการอ่านพระวรสาร

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- **ขบวนแห่ของถวาย** ควรมิเทียน และพิธีกรอาจจะอธิบายสั้นๆ ถึงความหมายของการเป็นเกลือและแสงสว่างที่ดีที่สุดของคริสตชน คือ ความรักที่ผ่านทางเงินทำบุญ และเครื่องบูชาที่จะเอาไปช่วยเหลือคนยากจนในโอกาสต่อไป
- **บทนำขอบพระคุณ** ควรใช้วันอาทิตย์เทศกาลธรรมดาแบบที่ 1 ซึ่งเน้นย้ำที่การเป็นประชากรใหม่ ซึ่งผ่านพ้นจากความมืดสู่ความสว่างและให้การรับพระกายพระโลหิตเป็นประสบการณ์ของการได้รับความรอด พ้นและการผูกมัดตัวเองที่จะเป็นพยานถึงพระคริสตเจ้าด้วยกิจการดี
- **บทนำขอบพระคุณและบทขอบพระคุณ** พระสงฆ์ควรแนะนำสำหรับสัปดาห์นี้เป็นพิเศษ เพื่อช่วยสร้างความตระหนักถึงประสบการณ์ของความรอด พ้นและความรู้คุณ เพื่อกลับเป็นแรงส่งสำคัญต่อการเป็นแสงสว่างของโลกด้วยกิจการดี ซึ่งเป็นผลของความรอด พ้นที่ได้รับ

ปิดพิธี

- ควรขับร้องบทเพลง ซึ่งเชื่อมโยงการฉลองกับการดำเนินชีวิตจริงของคริสตชน
- สภาวัด/พระสงฆ์ ออกมาทักทายสัตบุรุษก่อนกลับบ้าน

หรือครูออกมาทักทายเด็กๆ นักเรียนก่อนกลับบ้าน
(ออกจากวัด)

2.3 บทภาวนาของมวลชน

ประธาน

พี่น้องที่รัก ให้เราร่วมใจกันวิงวอนขอพระพรพรทานจากพระบิดาเจ้า ผู้ทรงเป็นองค์แห่งความรัก และการให้อภัยอยู่เสมอ

ผู้นำ

- 1) เพื่อองค์สมเด็จพระสันตะปาปา บรรดาพระสังฆราช พระสงฆ์ ตลอดจนผู้แพร่ธรรมทุกท่าน จะได้เป็น ผู้อภิบาลที่ดี ในการนำประชากรของพระเจ้าไปในทางแห่งความรอด พันด้วยความรัก เสียสละ สุภาพ อ่อนโยน ตามแบบอย่างของพระคริสตเจ้า **ให้เราภาวนา**
- 2) เพื่อดวงพระวิญญาณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เข้าสถิต ณ สรวงสวรรค์ มีความสุขนิรันดร์ พร้อมกับบรรดาทูตสวรรค์และนักบุญ **ให้เราภาวนา**
- 3) เพื่อบรรดาคริสตชน จะได้เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตน ในการประกาศข่าวดี แห่งพระอาณาจักรพระเจ้า ให้แผ่ขยายไปถึงทุกคนทุกเพศทุกวัยทุกแห่งหน และกระทำหน้าที่นี้ อย่างซื่อสัตย์ ด้วยความกระตือรือร้น และกล้าหาญเสมอ **ให้เราภาวนา**
- 4) เพื่อกระแสเรียกการเป็นพระสงฆ์และนักบวช โปรดให้เยาวชนชาย -หญิงที่มีใจกว้าง เสียสละอุทิศตน และยินดีตอบรับการเรียกของพระองค์ให้มาทำงานของพระองค์ในโลกนี้มีจำนวนมากขึ้น โดยเฉพาะจากครอบครัวคริสตชนในเขตวัดของเรา **ให้เราภาวนา**
- 5) เพื่อเราทุกคนที่ชุมนุมกันอยู่ ณ ที่นี่ จะได้รับรู้จักเสียสละตนเองโดยไม่มีเงื่อนไข หากมีความต้องการที่ใด โปรดให้เราเป็นคนแรกที่หยิบยื่นความช่วยเหลือไปให้ โดยการบริจาค บิณฑิย หรือก้าวไปให้ความบรรเทาทุกข์แก่เขา **ให้เราภาวนา**

ประธาน

ข้าแต่พระบิดาเจ้า ผู้เป็นองค์ชีวิตและความ ดีพร้อม โปรดให้แสงแห่งพระเมตตา ของพระองค์ มาประทับอยู่เหนือข้าพเจ้าทั้งหลาย บันดาลให้ข้าพเจ้าทั้งหลายหลุดพ้นจากความมืดมนแห่งบาป กลับมาสู่ทางของพระองค์ และมั่นคงอยู่ในทางของพระองค์ตลอดไปด้วยเถิด ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

3. การฉลองพระบรมล้าลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

การเป็นพยานถึงพระคริสตเจ้าด้วยการแบ่งปันชีวิตเป็นผลที่ตามมาของประสบการณ์กับความรอด พื้นที่
ได้สัมผัสในพิธีบูชาขอบพระคุณ กิจกรรมที่กระทำซึ่งต้องกลับเป็นเอกลักษณ์ของการเป็นคริสตชน ซึ่ง
พระเยซูเจ้าได้สอนเราให้ทำความดีต่อพี่น้อง

สิ่งที่ให้เอกลักษณ์กับกิจการดีของศิษย์ของพระเยซูคือ การพลีสังขรณ์ทางเขนของพระเยซูเจ้า ซึ่งในการ
พลีสังขรณ์นั้น มีสามองค์ประกอบที่สัมพันธ์กัน ได้แก่

1. ผู้รับการพลีสังขรณ์คือพระบิดา กิจกรรมดีที่เรากระทำจึงเป็นการทำไปเพื่อถวายการสรรเสริญพระบิดา
พระองค์เป็นจุดมุ่งหมายของทุกการกระทำของเรา
2. สิ่งที่ถูกพลีคือพระคริสตเจ้าเองกิจกรรมดีที่เรากระทำจึงไม่ใช่สิ่งที่นอกเหนือไปจากตัวเอง เป็นการ
พลีถวายจิตใจหรือทำที่ที่อยู่ภายใน ซึ่งกระทำไปโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ส่วนการกระทำภายนอก
เป็นการแสดงออกอย่างเป็นรูปธรรมของทำที่ดังกล่าว อย่างไม่มีเงื่อนไข
3. ผลของการพลีสังขรณ์ของพระคริสตเจ้าคือความรอดของ โลกกิจกรรมที่กระทำจึงส่งผลต่อความรอด พัน
ของ โลก กิจกรรมดีจึงไม่เป็นการกระทำที่จบสิ้นในตัวเอง

3.1 ทำที่ของการแบ่งปัน และเป็นพยาน

“ผู้ที่มิมากกว่า ย่อมมีหน้าที่ต้องแบ่งปัน ” ถือว่าเป็นหัวใจของคริสตชนที่ปรารถนาจะเลียนแบบอย่าง
พระเยซูผู้เป็นองค์แห่งความดี และทุกคนต้องมีทำที่ของการให้โดยไม่ลังเลใจเลย

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามทำที่)

คริสตชนต้องพร้อมเสมอที่จะแบ่งปันสิ่งที่ตนเองมีอยู่ให้กับผู้ที่ขาดแคลนและเดือดร้อน โดยเริ่มจาก
ชุมชนหรือหมู่บ้านที่เราอาศัยอยู่ หรือหากมีความต้องการที่ใด เราจะเป็นคนแรกที่จะหยิบยื่นความ
ช่วยเหลือไปให้ โดยการบริจาคหรือก้าวไปให้ความบรรเทาความทุกข์ของพวกเขาให้แบบที่เรียกว่า
“ให้จนรู้สึกเจ็บ”

แนวทาง แบบที่ 2

ข้อมูลจาก “หนังสือมิสซาวินอาทิตย์ฉบับพกพา คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม”

หัวข้อ: เราเป็นใคร

ในชีวิตประจำวัน เราต้องรู้จักเอาใจใส่ต่อสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก สิ่งใดที่สำคัญกว่าต้องมาก่อน การภาวนาในครอบครัวและการนมัสการแม้จะทำในวัดที่ราคาแพงและประดับประดาไว้อย่างดีก็ยังไม่เพียงพอชุมชนชาวคริสต์เองจะต้องให้ความห่วงใยแก่สังคม มิฉะนั้น พวกเขาจะไม่เป็นเกลือในชุมชน ไม่เป็นนครที่ทุกคนแลเห็นได้ ไม่เป็นแสงสว่างสำหรับผู้ที่เดินอยู่ในความมืด สองอาทิตย์ที่แล้ว (อาทิตย์ที่3) ได้มีการนำเสนอความคิดเกี่ยวกับการที่ทุกคนควรเป็นสานุศิษย์และศาสนบริกร พระวรสารวันนี้ก็เสนอความคิดเดียวกันแต่ใช้รูปแบบของคำเปรียบเทียบ ไม่ว่าจะเป็เกลือหรือนครที่ตั้งอยู่บนภูเขาและแสงสว่าง บทอ่านแรกอธิบายถึงสิ่งที่เป็แนวการปฏิบัติ การตัดบางสิ่งบางอย่างออกไปจากตัวพวกท่าน (การกดขี่ คำพูดที่มุ่งร้าย) และแบ่งปันสิ่งที่พวกท่านมี “เมื่อนั้น แสงสว่างของท่านจะปรากฏออกมาดังอรุโณทัย ” อะไรเป็สิ่งที่ต้องมาเป็นอันดับแรกในสภาอภิบาลวัดของท่าน ? ความสนใจในการนมัสการบูชา หรือเครื่องประดับราคาแพงๆ สำหรับบริวณพระแท่นหรือการปรับปรุงลานจอดรถ ? แต่มีคณจนและผู้ยากไร้ในชุมชนของพวกท่านหรือไม่? มีสิ่งใดที่ทำเพื่อผู้สูงอายุ หรือผู้ที่โดดเดี่ยวเดียวดาย?

การแบ่งปันเวลา และตนเองให้ผู้อื่นอาจเป็สิ่งสำคัญในสังคมของเราที่ไม่มีความสนใจในบุคคล มากเท่ากับการแบ่งปันอาหารให้กับผู้อื่น เพราะนั่นเป็เครื่องหมายแห่งคุณค่าของคริสตชนในฐานะเป็เกลือและ “เขาให้คนขัดสนจนทุกอย่าง ด้วยใจกว้างเอื้ออารีมีเมตตา” (เพลงสดุดี ตอบรับพระเจ้า) ท่านสามารถ ทำอะไรได้บ้าง? ถ้าท่านไม่เป็สมาชิกของสภาอภิบาล ท่านเป็สมาชิกคนหนึ่งของวัดหรือไม่?

บทอ่านที่ 1 อสย 58 : 7-10

ประกาศกนิรนามผู้หนึ่ง (ผู้ประพันธ์ อสย 56-66 เรียกกันว่าอิสยาห์ที่สาม) กล่าวแก่ชาวฮีบรูที่กลับมาจากถิ่นเนรเทศบาบิโลน ในความยินดีที่เพิ่งได้รับอิสรภาพกลับคืนมาอีกครั้งหนึ่งนั้นพวกเขาได้ตั้งความหวังไว้สูงเกินไป

ประชากรของพระเจ้าจะต้องแสวงหาบางสิ่งที่ลึกซึ้ง และเที่ยงแท้มากกว่าประสบการณ์ของการได้รับเสรีภาพเท่านั้น ผู้เขียนได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการจะได้มีส่วนในพระสัญญา (ที่ให้กับเราด้วยเช่นกัน) ว่า “แล้วนั้น บาดแผลของพวกท่านจะได้รับการรักษา”

บทอ่านจากหนังสือประกาศกอิสยาห์

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่าดังนี้ “จง แบ่งปันอาหารกับผู้หิวโหยนำคนยากจน ไร้ที่อยู่อาศัยเข้ามาในบ้าน ให้เสื้อผ้าแก่ผู้ที่ท่านเห็นว่าไม่มีเสื้อผ้าสวมและไม่หันหน้าหนีจากญาติพี่น้อง

แล้วความสว่างของท่านจะขึ้นมาเหมือนรุ่งอรุณแสงของท่านจะหายอย่างรวดเร็วความชอบธรรมจะเดิน นำหน้าท่านและพระสิริรุ่งโรจน์ของพระยาห์เวห์จะเดินตามท่าน

ท่านจะทูลขอ และ องค์พระผู้เป็นเจ้า จะทรงตอบท่านจะร้องขอความช่วยเหลือและพระองค์จะตรัสว่า “เราอยู่ที่นี้”

ถ้าท่านจะเลิกข่มเหงผู้อื่นเลิกชี้หน้ากล่าวหาและพูดร้ายต่อเขาถ้าท่านแบ่งอาหารให้แก่คนหิวและ ตอบสนองความต้องการของผู้มีทุกข์ความสว่างของท่านจะปรากฏขึ้นในความมืดและความมืดของท่านจะเป็น เหมือนเวลาเที่ยงวัน

บทอ่านที่ 21 คร 2 : 1-5

ปรัชญาชีวิตของคริสตชนได้รับการนิยามว่า คือ การแบ่งปัน (บทอ่านที่ 1) โดยเฉพาะตนเอง การ แบ่งปันที่นำความเจ็บปวดมาให้และอาจจะเป็นกางเขน (“พระเยซูคริสตเจ้าและพระองค์ผู้ถูกตรึง ” เป็นแบบ ฉบับของท่าน) นี่เป็น “ปรัชญาถนอม” ซึ่งหลายคนไม่ยอมรับ

นักบุญเปาโลตระหนักว่ามีสมาชิกชาวโครินธ์ซึ่งไม่ยอมรับสิ่งนี้เช่นกันดังนั้น ท่านจึงเน้นว่า “ความเชื่อ ไม่ได้อยู่ที่ปรัชญาถนอมของมนุษย์ แต่อยู่ที่อำนาจของพระเจ้า”เราควรภาวนาเพื่อสิ่งนี้อย่างสม่ำเสมอ

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวกถึงชาวโครินธ์ ฉบับที่หนึ่ง

พี่น้องทั้งหลาย เมื่อข้าพเจ้ามาพบท่าน ข้าพเจ้ามิได้มาประกาศธรรมล้ำลึกเรื่องพระเจ้าโดยใช้สำนวน โวหาร หรือ โดยใช้หลักเหตุผลอันฉลาดปราดเปรื่อง ข้าพเจ้าตัดสินใจว่าจะไม่สอนเรื่องใดแก่ท่านนอกจากเรื่อง พระเยซูคริสตเจ้า คือพระองค์ผู้ทรงถูกตรึงกางเขน ข้าพเจ้ายังอยู่กับท่านด้วยความอ่อนแอ มีความกลัวและ หวาดหวั่นมาก วาจาและคำเทศน์ของข้าพเจ้ามิใช่คำพูดชวนเชื่ออย่างชาญฉลาด แต่เป็นถ้อยคำแสดงพระ อานุภาพของพระจิตเจ้า เพื่อมิให้ความเชื่อของท่านเป็นผลจากปรัชญาถนอมของมนุษย์ แต่เป็นผลจากพระ อานุภาพของพระเจ้า

พระวรสาร มธ 5:13-16

เราคืออิสราเอลใหม่ (บทอ่านที่ 1) และด้วยการหยั่งรู้ที่ได้มาจากความเชื่อ (บทอ่านที่ 2) เราจะต้องเป็น “เกลือของแผ่นดิน” แต่เมื่อเกลือถูกละลายไปในอาหารแล้วนั้นแหละ จึงจะสามารถให้รสเค็มของมันได้ “ท่านเป็นแสงสว่างของโลก” แสงสว่าง จะให้ความสว่างได้ ก็ด้วยการแผ่รังสีออกไปในความมืดเท่านั้น ด้วยการสูญเสียตนเอง (การแบ่งปันตนเอง) เท่านั้น ที่เราอาจให้ “รสชาติ” แก่ชีวิต แก่เพื่อนพี่น้องที่ขาดแคลน และให้ความสว่างแก่ทางเดินของพวกเขาเมื่อพวกเขาสะดุดล้มลง

บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว

ครั้งหนึ่ง พระเยซูเจ้าตรัสกับสานุศิษย์ว่า “ท่านทั้งหลายเป็นเกลือของแผ่นดิน ถ้าเกลือจืดไปแล้ว จะเอาอะไรมาทำให้เค็มอีกเล่า เกลื่อนั้นย่อมไม่มีประโยชน์อะไร นอกจากจะถูกทิ้งให้คนเหยียบย่ำ “ท่านทั้งหลายเป็นแสงสว่างส่องโลก เมืองที่ตั้งอยู่บนภูเขาจะไม่ถูกปิดบัง ไม่มีใครจุดตะเกียงแล้วเอามาวางไว้ใต้ถัง แต่ย่อมตั้งไว้บนเชิงตะเกียง จะได้ส่องสว่างแก่ทุกคนในบ้าน ในทำนองเดียวกัน แสงสว่างของท่านต้องส่องแสงต่อหน้ามนุษย์ เพื่อคนทั้งหลายจะได้เห็นกิจการดีของท่าน และสรรเสริญพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์